

ئەو؛ سەماپیکەری هزری من

هۆشەنگ دارا
(هەلەبجەیی شەهید)

هەژدە سالان بووم کە هەموو حەزو ویست و ئامانج و ناره‌زووه‌کانی خۆم لە ڕه‌گه‌زی بەرامبەردا بەدی دەکردو من پارچەبەک بووم لە هیچ و بەدوای بوون بەشتی خۆمدا دەگه‌پام و لەو ژیانە پڕ لە ئاشووبەمدا بەدوای دالده‌بەکدا وێڵ ببووم تا خۆمی پێدا هەلبواسم و خۆم لەو قەیرانە هزری و رۆحی و ئاکاره‌بیه‌ی کە هەمە و گرفتاریم، ڕزگار بکەم.

بیرکردنەوه‌ی بەرده‌وام و تەنیاپی و گۆشه‌گیری و پرس و ڕاوه‌رگرتنی راسته‌وخۆو ناراسته‌وخۆم لەسەر مەسه‌له‌ تاییه‌تییەکان لە خەڵکانی دەورووبەر گه‌یاندمیانه‌ ئەو باوه‌رە‌ی کە دەبێت بۆ خۆ کامێل کردن بیمه‌ کەسیتی عاشق و به‌وه‌ش من دەبمە ئەوه‌ی کە خۆم دەمه‌وێت و لەشەپری (ئەوه‌ی کە هەم) و (ئەوه‌ی کە دەمه‌وێت بیم) دەریاز بیم. (١)

یە کەم هەنگاو کە گرتمه‌ بەر ئەوه‌بوو کە چاوه‌کانم ڕاسپارد تاوه‌کو کەسیتیکم بۆ بدۆزنه‌وه‌ کە لەگەڵ حەزو جەسته‌مدا بگۆنجه‌یت، چاوه‌کانم وێنە‌ی کەسیتیکیان بەدیاری هینایه‌ ناو ئەم دلە بچکۆله‌یه‌مه‌وه‌و ئەمه‌ش سەرته‌تای نه‌هامه‌تیه‌کانم بوو کە دەبووایه‌ سەرته‌تای دەریاز بوونم بووایه‌ لە بگه‌ره‌و بەرده‌و مملاتییه‌ دەروونییه‌کانم، چونکە من کەوتمه‌ داوی کەسیتیکه‌وه‌ کە تەنھا حەزم لێ دەکردو تەنھا جەسته‌شمان بۆ یه‌ک گۆنجاو بوو. منیتکی تامه‌زرۆ کە تەنانه‌ت نه‌شم ده‌توانی لە سه‌رپیتی خۆم و بۆخۆم ڕاوه‌ستم و هه‌رده‌م چاوم لە ده‌ستی باوکم و کاکم بوو و بەدزی ماله‌وه‌و مام و خالمه‌وه‌ جگه‌ره‌م ده‌کیشا، منیتک کە تەنانه‌ت جارێکیش ده‌ست نه‌نراوه‌ به‌ ڕوومه‌وه‌و شکستیکم به‌ چاوی خۆم نه‌دیوه‌و لە شه‌رپیکیشدا به‌شدار نه‌بووم، منیتک کە به‌رگه‌ی دووری

دایکم ناگرم و شه و یکیش نه بووه که له ماله وهی خویمان نه نووستیم و جار یکیش نه بووه که توانیبیتیم له پاش بانگی ئیواران به چاره کیکیش بیت درهنگ بگه ریمه وه، منیک بهم هه موو که می و لاوازیه وه که وه تمه داوی کچی که وه که تیر له عه شق و تیر له سیکس، پایه دار که پالی داوه به پایه میرو مندالییه وه سه ره خو له باوک و براو نازاد له کومه لگا تنها له به ره وهی که شووی کردووه، کچیک که ئاو یک نه ماوه ئه م لپی نه په ریبیته وه، میوه به ک نه ماوه ئه م تامی نه کرد بیت، شه ریک نه ماوه ئه م نه یکرد بی و نه وه ندش شکستی پی دراوه که فیری شکست پیدان بووه. (۲)

یه که مین جار که بینیم شیتانه عاشقی بووم، چونکه من تنها بیرم له حه زو جه سته ده کرده وه دو اتیش که راستییه کانم بو روون بووه وه بیرم له چهند پیوه رو مه رجیکی دی وه ک ته من و واقعی کومه لایه تی و... ده کرده وه ده مزانی که له م هه لئزار نه شمدا به هه له دا چووم، به لام ئه سف که من تازه گرفتاری چاوو برۆیه ک بووم و ئیدی پیتم ته رک نا کرئ و له بیرم ناچیته وه و ئیتر من هه موو شتیکم له وه وه ده بین، که دهستی ده برد بو له چکه که ی چاکی بکات، وام ده زانی که باس له خو شه ویستی خویم بو ده کات، که تووره ده بوو له منداله کانی، وام ده بین که ده لی: من ته لاق وه رده گرم، کاتیک که به نه خمه وه سه یری ده کردم، ده مگوت: له به ره وه و ده کات که خه لک پیمان نه زانیت، تا روژیک له تاو خو خوار نه وه م په نام برده بهر هاو رپییه کم که خویندکاری زانکو بوو تا نامه یه کم بو بنووسیت و داوای لی بکات که ئه و رازی بیت که من قسه ی بو بکه م، چونکه خویم جورته تی ئه وه م نه ده کرد که برۆم و قسه بکه م له به ره وه ی گه ر دل می بشکاندایه، چونکه تا ئیستا بی خاتر نه کرابووم، ئه و پی ده چوو بریاریکی جه هه نه میم بدایه وه ک ئه وهی که وه ک کچه بی ئیراده ژیر ده سته کان گرم له خویم به ردا یه، یان وه ک کو ره سه ره سه رییه کان سه ری خویم هه لگرتایه به ره و ناشوین. (۳)

ئه و هاو رپییه م نامه یه کی بو نووسیم بو ئه وهی که بیده مه دهستی، من بهر له وهی نامه که بگه یه نم، خویند مه وه، به لام ئه و کات ده مگوت که زور جوانه! و له راستیشدا ئه مه درۆیه ک بوو که من له گه ل خویم و له گه ل ئه و دا کردم و هه سته شیم ده کرد که ئه و کو ره به وهی که له زانکو ده خوینیت و له بهر ئه وه ش که من له وشه کان و ماناکان تیناگه م، پی ده چی نامه یه کی به هیزو به واتا بوو بیت،

به لام ئه مه ش که من ئیستا ده لیتم زور پیچه وانه ی ئه و چهند ساله ی بهر له ئیستا یه، چونکه من هه رگیز ناماده بی ئه وه م تیدا نه بوو که دان به هه له یه کی خو مدا بنیم، یان راستگو یانه تر بلیم من هه موو شتیکی خو م به راست ده زانی، ناچاریش وای لیکردم که باوه ر به نامه یه به یم، هه ر چو نیک بیت نامه که م وه کو خو ی و به بی ئه وهی که بیخه مه سه ر په ر په یه کی ره نگاو ره نگ یان وینه ی گو لیک یاخو د دل و تیر یکی له سه ر بنه خشیم (که له راستیدا ده موست ئه مه بکه م به لام هاو رپییه کم ریگه ی ئه مه ی پی نه دام) به هه زاران ترس و شه رم و پلان و فرت و فیتله وه گه یاندمه دهستی ئه و، گه رامه وه بو مال و که وتم به سه ر رو و داو و چاوه رپی ئه وه م ده کرد که ئه ویش وه لام لی بگه ریته وه، پاش چهند روژیک له چاوه روانی و خو شاردنه وه گو شه گیری و ته نیایی و ده ست و په نجه گه رم کردن له گه ل جگه ره و جارو باریش له گه ل قو دگا دا، سه ره نه نجام روژیک به به رده رگای مالیاندا تیه سه ریم و به ریکه وت له به رده رگا بوو و سه یریکی کردم و به دنیا یه ک ئه گه رو گو مانه وه لیم روانی و وه ستام، داوای لی کردم بچمه ژووره وه، رو حیکی تازه کرایه وه به به رمدا، چونکه ئه مه مانای وایه که ئه و نامه یه هینده کاری تیکردووه که ئه و ئیستا که خو ی رازی بووه به من و هه ر خو شی بانگم ده کاته ژووره وه، به لی! من ده زانم که منداله کانی له قوتا بخانه و میترده که شی له سه فه ری ئیرانه، ئه و ئیستا من ده باته ژووره وه ئه مه ش کاریگه ری نامه که و دووری میترده که ی و چو لی ماله که یه تی و ئه و ئیستا پیوستی به نازو ماچ و سیکس هه یه و منیش ئه و که سه شیا وه م که ئه و هه لی بزار دووم بو ئه وهی له سه ر جیگای نووستنه که ی من له بری میترده که ی رابکشیم و پیکه وه وه به پروتی و به بی ترس و شه رم ده ست به ده ست بازی و تیک ئالای و سیکس ده که بن و ئه و، ئه و که سه ی که من به بالاترینی مرۆقه کانی ده زانم، ئیستا جه سته ی خو ی و شه ره فی خو ی ده به خشیته من و منیش ده گه مه ئورگازی جه سته یی و رو حی و ده مه به خته وه ترین کو ر له سه ر ئه م زه ویه ی خودا، ئه و منی برده ژووره وه به لام به پیچه وانه ی هه موو جار یکی بینینه وه شه رم له ترس زیاتریو و زوو زوو به بهر خو مه وه له دلئ خو مدا غیره تم ده کرد به بهر خو مداو ده مگوت: (من ریوار یکی تینو؛ که گه شتیمه سه ر کانیا وه که بو لی نه خو مه وه)، ژنه جوانه به هه یکه له که له سه ر کورسییه ک دای نیشاندم و جامیک ئاوی ساردی له به رده مدا داناو خو شی له به رامه رمه وه دانیشتم.

ئه و به پیچه وانه ی جارانه وه جله کانی تاریکتر بوون و له

دلّی خۆمدا ده‌مگوت: «کوا ماکسیه سووره‌که‌ت؟ بۆ ده‌شاریته‌وه سنگه سپی و یشووته‌که‌ت؟ ئە‌ی مه‌مکه‌کانت بۆ وه‌کو جارێن به‌رزو قوت نین؟» هه‌ستم کرد که ئە‌و جارێن له‌ دووره‌وه جوانتر بوو نه‌ک ئیستا و له‌ نزیکه‌وه و اش‌م هه‌ست ده‌کرد که زه‌رده‌خه‌نه به‌رده‌وامه‌که‌ی سه‌ر لیویشی بۆته‌ قوربانی سه‌فه‌ری مێرده‌که‌ی و بێ به‌شی سێکسی یاخود ده‌کرێ ئە‌مه‌ش فرت و فیل و مه‌کرێک بێت له‌و مه‌کرانه‌ی که ژنان له‌ژێر له‌چه‌که‌کانیاندا ده‌یشارنه‌وه، پاش ئە‌وه‌ی به‌گه‌رمی به‌خێرهاتنی کردم، روه‌ی تێکردم و پرسى:

* ئە‌و نامه‌یه‌ خۆت نووسی بووت؟

- به‌ئێ‌ به‌ئێ‌! ده‌توانم له‌وه‌ش باشتر بنوسم.

* باشه‌! ئیستا ده‌زانم که خۆت نووسیوته یان نا؟ جوان گویم لێ‌ بگه‌!

- (له‌شه‌رمانا سه‌رم داخست و به‌م ده‌ستم ئە‌ویان و به‌و ده‌ستم، ئە‌میانم ده‌گوشی) من ئاماده‌م فه‌رموو.

* تارمایی هه‌موو شتێک، هه‌موو کات جوانتر یان ناشیرینتر ده‌بێت له‌ واقیعی خودی شته‌کان، واوه‌یلا بۆ که‌سێک له‌سه‌ر تارماییه‌کان بریار ده‌دات و ئە‌سه‌ف بۆ که‌سێک کار بۆ تارماییه‌کان ده‌کات و به‌چاویله‌که‌ی غه‌ریزه‌کانییه‌وه له‌شته‌کان ده‌روانیته‌ت و عه‌قلی خۆی ده‌کاته‌ قوربانی ئۆرگازمیکی جه‌سه‌دی، پووچه‌گه‌راییی خۆی له‌موقه‌ده‌ساتی که‌سانی تر له‌لا جوانتره‌و زۆر جارێش گیرۆده‌ی جوانی، یان ناشیرینی که‌سێک ده‌بێت و ئییدی خۆی له‌ده‌ست ده‌دات و ئە‌ویش ده‌کاته‌ خوداوه‌ندی سه‌ر روه‌ی زه‌وی و له‌ دایکێک که‌ ژانی زانی پێوه‌ بینیه‌ له‌لا ئازیزتر ده‌بێت و به‌بێ ئە‌وه‌ی بێر بکاته‌وه بریار ده‌دات، باران له‌سه‌ر بانه‌ رازاوه‌کانه‌وه دێته‌ خواره‌وه و شه‌هوه‌تیش له‌ عه‌قله‌ پووچه‌کانه‌وه (٤) عه‌شقیش له‌ عاتفه‌یه‌کی بێ باکگراوه‌ندی وه‌هاوه‌ هه‌لده‌قوڵێ که‌ هه‌موو خراپه‌کانی که‌سێک ده‌کاته‌وه سفرو ئە‌م پاساو بۆ ناشیرینییه‌کانی ئە‌و دینیتیه‌وه سویندیک که‌ له‌گه‌ل خۆی خواردوووه‌تی ده‌بیاته‌ سه‌رو سویندی شتێک ده‌خوات به‌خودا که‌ خودا خۆی به‌مه‌ رازی نابێت و کار بۆ خودێک ده‌کات که‌ له‌ ئاسووده‌یی لایه‌وه‌ ده‌یخاته‌ نیوان گۆماوی نه‌هامه‌تی که‌سێکه‌وه که‌ خۆی بۆ ئە‌و ده‌وێت و ئە‌ویشی بۆ خۆ ده‌وێت.

کاره‌ساته‌که‌ که‌سێک بێت و رۆشتوو، ئیستا و هاتووی خۆی بکاته‌ قوربانی که‌سێک که‌ له‌خۆی نه‌چێت، جێگه‌ی مه‌خابنه‌ که‌سێک بێت و ده‌ستی ته‌وقه‌ بۆ که‌سێک به‌ریت که‌ له‌به‌ره‌ی شه‌ری ئە‌هریبه‌نه‌کاندا ده‌سته‌کانی

برابنه‌وه، ئابوو و چوونه‌ بۆ ویژدانێک که‌ ئاسووده‌ بێت به‌وه‌ی که‌ ئاسووده‌یی ئە‌وانی دی بشیوینی و پێکه‌نینی خۆی له‌سه‌ر حسابی گریانی ئە‌وانی دی ده‌سته‌به‌ر بکات و به‌دبه‌خت که‌سێکه‌ به‌که‌مه‌تر له‌وه‌ی که‌ هه‌یه‌ سه‌یری خۆی ده‌کات و به‌دبه‌ختتر که‌سێکه‌ به‌زیاتر له‌وه‌ی که‌ هه‌یه‌ سه‌یری خۆی ده‌کات و به‌جه‌وه‌هه‌ریکی پاکه‌وه‌ بوونیکی خراب به‌دی بێنیت و به‌ره‌و ئاقاریکی نادروست به‌ ئایدیاد و باوه‌ریکی نادروسته‌وه هه‌نگاو ده‌نی، مرۆڤ ده‌بێت خاوه‌ن چه‌زێکی ره‌وا و ئاره‌زوویه‌کی مه‌نتیقی و غه‌یره مه‌حاله‌ و رقیکی پیرۆز بێت؛ شه‌ر بکات، شه‌ری سپی و خودی خۆشی نه‌کاته‌ سه‌رچاوه‌ی به‌خشینی شه‌رعیه‌ت و مه‌نتیق و پیرۆزی و سپیته‌ی و پاکیتی شته‌کان؛ گه‌ردوون خاوه‌ن یاسایه‌کی ئە‌خلاق و پرسیایه‌کی گشتی وه‌هایه‌ که‌ پێوه‌ندی به‌کات و که‌س و شوێنه‌وه نییه‌ و تۆ ده‌بێت له‌م گه‌ردوونه‌دا خۆت بدۆزیته‌وه و دواتر خۆت بناسیت، دواجار به‌دۆزینه‌وه‌و ناسینی خۆت و یاساو پرسیا گه‌ردوونییه‌ ئە‌خلاقیه‌کان، خۆت بناسینیت و بریاری خۆت به‌دی بۆ هه‌ر شه‌ر و ئاشتیبه‌ک و له‌ بییری نه‌چێت ژیان کۆمه‌له‌ هه‌لیکه‌ که‌ قه‌ده‌ر ده‌یانره‌خسینیت و تۆی مرۆقیش ده‌بێت بیانقۆزیته‌وه‌و ژیان شه‌ر کردن و ململانیه‌کی به‌رده‌وامه‌ له‌گه‌ل مومته‌له‌کاتی مومکین، نه‌ک مه‌حاله‌ و موته‌لق، شه‌ر کردنیش به‌ده‌ست به‌تالی و له‌گه‌ل ئە‌زهدا خۆ کوشته‌. (٥)

خۆ کوشتنیش هه‌للاته‌وه هه‌للاتیش دۆرانه‌و دۆرانیش به‌شی تۆ نییه‌وه هه‌لگرتنی به‌ردی گه‌وره‌ش نیشانه‌ی نه‌هاویشتنیه‌تی (٦) ئە‌مه‌ش مانای درۆکردنه‌ له‌گه‌ل خۆت و له‌گه‌ل من و له‌گه‌ل خودا و ئە‌و درۆیه‌ش له‌ تێنه‌گشته‌وه سه‌رچاوه‌ ده‌گرێ، بۆیه‌ ده‌بێت به‌سه‌ر هه‌یچدا نه‌گرین، به‌هه‌یچ پێ نه‌که‌نین، رقیمان له‌هه‌یچ نه‌بیته‌وه؛ به‌لکو تێبگه‌ین. (٧)

تۆ مرۆقیته‌ت و مرۆقیش مه‌زنه‌؛ مه‌زنتر له‌وه‌ی که‌ شه‌ری ئە‌م ژبانیه‌ی پێ نه‌کرتیت؛ زانایت، زانایتر له‌وه‌ی که‌ بکه‌ویتته‌ داوی ته‌له‌کانی خۆته‌وه‌و راسته‌ که‌ ئاسته‌مه‌ ژیان، به‌لام ئاسته‌مه‌تره‌ مردن، تۆش نه‌ک هه‌ر ده‌توانی که‌واز له‌ کۆمه‌له‌ شتێک به‌ییت و دوورکه‌ویتته‌وه، به‌لکو ده‌ستوانی له‌ کۆمه‌له‌ شت و که‌سی دی نزیک بکه‌ویتته‌وه و ئە‌مه‌ش ته‌نها له‌به‌ر ئە‌وه‌یه‌ که‌ تۆ مرۆقیته‌ت و مرۆقیش خاوه‌ن ویست و ئیسه‌راوه‌ی ئازادی خۆیه‌تی و تۆش گه‌وره‌تری له‌وه‌ی که‌ له‌به‌رامبه‌ر هه‌موو شتێکدا به‌ چۆکدا بێیت و بچووکتربشی له‌وه‌ی که‌ بتوانیت له‌ به‌رامبه‌ر هه‌موو شتێکدا راوه‌ستیت و ته‌نها ده‌بێت له‌به‌رامبه‌ر شته‌

راوهستاوهکاندا راوهستیت و له گهڼ ژه وهدا زهوی پتر له وهی که پیو بیسته بو تو خپه. (۸) گهردوونیش تهنها کار بو تو ناکات و توش تا قانهی ئەم زهوییه نیت و به فر بوونی به فر، به سپی بوونییه وهیه تی و بوونی هاوشیوهی جه وهه ری توش به خودبوونته وه بهنده بویه خوژت به!

- سوپاس! ریگه م بده برۆم!

* ئەی بریاری چی دهدهیت؟

- ده بچ بیر بکه مه وهو تی بگه م، پاشان بریاریک بده م که له داوای ئەسپینکی بالدار نه چیت.

* ده توانی برۆی.

له جیتی خوژم ههستام و سه رم داخست و هاتمه ده ری (ناره قه ی شهرم و ترس و ته ریقبوونه وه م هه مو له شمی گه رم و ته ر داهینابوو هه ستم به ته پیه رینم ده کرد به سه ر قوناغیکی گه وهی وه ادا که له ئاست ته مه ن و ته جروه م به رزتر بیت) و که و تمه ری و به ره و باخچه ی گشتی و له سووچیکی ته نیاییدا ته نیا دانیشتم و ئەوسا تیگه یشتم که عه شق سه ختتره له جه نگ، سه ختتره له خه یال، سه ختتره له گوزانی وتن له ژوره کانی مردنداو (۹) چه نده عاشق بم ئەوه نده گو مرام. (۱۰)

پهراویزهکان:

- (۱) له نووسینهکانی فهیله سووفی مهزنی هیند (کریشنا مورتی) له کتیبی (چاکه و خراپه) یدا وه رگیراوه.
- (۲) له په ندو وته میژوو ییه کانی گه وه نه فسهری سه ربازی فه ره نسا (ناپلیۆن بو ناپارت) وه رگیراوه.
- (۳) (ناشوین) چه مکیتکه گه وه روونا کبیر و شاعیری کورد (به ختیار عه لی) به کاری بر دوه له نووسینه کانی دا.
- (۴) فهیله سووفیک.
- (۵) بیرو رای (پیشه وا قازی محه مده) له کوتایی سالی (۱۹۴۶) دا کاتیک کۆماره که ی که وته مه ترسی له ناو بر دنه وه.
- (۶) په ندیکی پیشینانی کورده.
- (۷) وته یه کی به ناویانگی فهیله سووفی گه وه (سپینۆزا) یه.
- (۸) وته ی فهیله سووفی ئەلمانی (نیچه) یه له (وه های گوت زه رده شت) دا به کاری بر دوه.
- (۹) به یتیکه له قه سیده ی عه شقی شاعیر (به ختیار عه لی).
- (۱۰) به یتیکه له قه سیده یه کی شاعیر (که ژال نه حمه د) له کتیبی (قاوه یه ک له گهڼ نه ودا).